

indvinding har derfor nær sammenhæng med de opgaver, som vandforsyningsloven og miljøbeskyttelsesloven pålægger amtsrådene (hovedstadsrådet). I øvrigt behandler amtsrådene (hovedstadsrådet) efter den gældende lovs § 36 de sager om indvinding af overfladevand, der ikke ved vandløbslovens bestemmelser er henlagt til landvæsensretterne (amtsvandinspektøren), ligesom amtsrådene (hovedstadsrådet) efter vandløbslovens § 38, stk. 3, kan nægte at give tilslutning til en ønsket indvinding af overfladevand til vanding og dambrug.

Stk. 1 fastslår herefter, at indvinding af overfladevand som hovedregel kræver tilladelse efter vandforsyningsloven, og vandløbslovens bestemmelser om indvinding af overfladevand til brug for vandingsanlæg og dambrug foreslås ophævet, jfr. forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af forslag til lov om vandforsyning m. v., der fremsættes samtidig med nærværende lovforslag.

Den *begrænsede ret til at udnytte overfladevand*, der er fastlagt ved vandløbslovens § 3, stk. 3, foreslås ligeledes ophævet. Overfladevand vil i reglen være uegnet til brug i husholdning m. v., hvorfor indvinding ikke bør kunne ske uden nærmere efterprøvelse. En undtagelse fra denne hovedregel indeholdes dog i stk. 2, hvorefter der ikke kræves tilladelse til indvinding af overfladevand til kreaturvanding. Kreaturvanding med overfladevand vil ofte være en naturlig ting, og det synes ikke rimeligt at belaste grundejere og myndigheder med tilladelsessager i disse tilfælde.

Til § 19.

Bestemmelsen angiver, hvilke tilladelser til indvinding af grundvand der kan meddeles af kommunalbestyrelsen. Den svarer i princippet til den gældende lovs § 12, stk. 1.

Nr. 1 omfatter både anlæg, som i dag kan indvinde grundvand uden tilladelse, og de institutions-, erhvervs-, og vandingsanlæg m. v., som efter den gældende lovs § 12, stk. 1, kan indvinde grundvand med tilladelse fra kommunalbestyrelsen. For alle disse anlæg foreslås – i modsætning til den gældende lov – en ensartet maksimumsgrænse på 3000 m³ årligt.

For mindre anlæg fastslås, at tilladelse kun kan nægtes, hvis det er praktisk muligt at skaffe ejendommen eller ejendommene en anden hensigtsmæssig vandforsyning, eller hvis der må antages at være nærliggende fare for, at vandets kvalitet ikke vil være orden. Hermed præciseres, at der

ikke sker væsentlige ændringer i den gældende retstilstand.

Nr. 1 omfatter ikke de markvandingsanlæg med et gennemsnitligt forbrug på 2000 m³ grundvand årligt, som for tiden kan tillades af kommunalbestyrelsen efter den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 3. Grunden hertil er, at markvandingsanlæg med et så ringe årligt forbrug ikke kan antages at have nogen praktisk betydning, således at tilladelse til markvandingsanlæg under alle omstændigheder skal meddeles af amtsrådet.

Nr. 2 omfatter i lighed med den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 1, fællesvandværker på landet med en indvinding på højst 6000 m³ grundvand årligt. Bestemmelsen om, at anlægget skal kunne forsyne hele den pågældende bebyggelse, stemmer i realiteten med den gældende lovs § 12, stk. 1, nr. 1, hvorefter anlægget skal forsyne forbrugere i en fritliggende bebyggelse på landet. Ved begge bestemmelser er det tænkt at hindre, at samlede bebyggelser med et større samlet vandforbrug kan forsynes gennem flere småanlæg med tilladelse efter bestemmelsen.

Til § 20.

Tilladelsesspørgsmålet må afgøres af amtsrådet på det sted, hvor indvindingen skal foregå.

Til § 21.

Efter den gældende lovs § 9, stk. 1, kan et vandforsyningsanlæg udføres, når kommunalbestyrelsen har godkendt brønd- eller borested. Dette gælder, selv om indvindingstilladelsen i øvrigt skal meddeles af amtsrådet. Indvindingstilladelsen meddeles således ofte først, når vandforsyningsanlægget er etableret, og det er konstateret, om vandforsyningsanlægget kan give en tilstrækkelig vandmængde af tilfredsstillende kvalitet.

Miljøministeriet anser det imidlertid for rigtigst, at der gennemføres en almindelig ordning, hvorefter intet anlægsarbejde må udføres, før der er meddelt en egentlig tilladelse fra den myndighed, der kan meddele indvindingstilladelse til det pågældende vandforsyningsanlæg. Det bemærkes især, at det – efterhånden som planlægningen på vandforsyningsområdet skrider frem – i stigende grad vil være nødvendigt, at nye vandindvindingsanlæg indpasses i planlægningen, og at der for de større anlæg, som kræver indvindingstilladelse fra amtsrådet (hovedstadsrådet), bør foreligge en tilladelse – eventuelt en forhåndsgodkendelse før anlægget påbegyndes.

Efter bestemmelsen kræves der tilladelse såvel til etablering af nye anlæg som til væsentlige udbedringer og ændringer af bestående anlæg. Be-